

Valsts prezidentes uzruna simboliskā kļavas stādīšanā pie Rīgas pils 2006.gada 31.augustā

 Publicēts pirms vairāk nekā 18 gadiem

Publicēts: 31.08.2006.

Ekselences, dāmas un kungi!

Man šķiet, kas šis ir dziļi simboliski brīdis un laipns vēstnieces (Kanādas vēstniece Latvijā Klēra Pulēna (Claire A. Poulin)) žests simboliski kā Kanādas dāvinājumu iestādīt kļavu Latvijas zemē abu valstu diplomātisko attiecību atjaunošanas 15. gadskārtā, kas sakrīt arī ar mūsu neatkarības de facto atjaunošanu. Pie tam Kanāda no visām lielvalstīm bija pirmā, kas to atzina. Tas ir arī labas gribas žests, gaidot nozīmīgo valsts vizīti, kurā es kā Valsts prezidente un Latvijas delegācija tiks sagaidīta Kanādā šā gada 20.-26. septembrī.

Raugoties uz šiem ļaudīm, kas šodien šeit ir klātienē, manuprāt, šis koks pārstāv vēl ko citu – to, ka ievērojama daļa ļaužu, ko savulaik dažādi kara un pēckara vēji aizdzina visā pasaulē, tajā skaitā Kanādā, ir atgriezušies atpakaļ savā senču zemē. Es ceru, ka šis kļavas koks varēs iesakņoties šeit, Rīgas pils priekšā, tāpat kā jūs un daudzi citi jums līdzīgie, kas esat atgriezušies no Kanādas un atkal no jauna iesakņojušies šeit, savu vecāku, vecvecāku vai savā dzimtenē. Tajā pašā laikā tie gadi, kas pavadīti Kanādā, ir bijuši jums, jūsu vecākiem, vecvecākiem ārkārtīgi svētīgi un ir devuši mieru un patvērumu, gluži kā cilvēkam patveroties zem kuplas kļavas lapām.

Saistītas tēmas

[Vaira Vīķe-Freiberga](#)

<https://www.president.lv/lv/jaunums/valsts-prezidentes-uzruna-simboliska-klavas-stadisana-pie-rigas-pils-2006gada-31augusta>